

ministeren bevilger 50.000 kr., for at det kan blive sendt til USA og også blive udstillet dér.

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Hansen direkte: Kan det ikke blive så slemt, at man i hvert fald kunne overveje at stoppe et tilskud?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det var lige hr. Søren Hansens trusler mod det demokrati, som jeg selv er en del af.

Jeg ved ikke, om han kan huske, da jeg havde et forslag om, at vi skulle have en lovgivning, ligesom vi havde med den tidligere udbygning af Det Kongelige Teater. Dengang fik jeg at vide, at jeg ville sætte mig på det lokale demokrati. Det skulle helt overlades til de lokales beslutninger.

Nu, hvor de så ikke helt følger sig efter en lille gruppe – det er i virkeligheden en meget lille gruppe, der har siddet på det her med Det Kongelige Teater, skal de nærmest have det presset ned i halsen. Jeg mener ikke, at det er særlig fair over for det lokale demokrati. Jeg håber ikke, det er Socialdemokratiets holdning, at man skal sige til Københavns Borgerrepræsentation, at den bare skal blæse højt og flot på, hvad der har været af indvendinger og på hele proceduren her.

De skal tage vores, og hvis de ikke tager det, får de ingenting. Jeg tror, jeg måske bedre end hr. Søren Hansen kan høre i øresneglen, at der er stor vilje, også i Folketinget, til at give Det Kongelige Teater en løsning, men det skal være den rigtige og ikke en, som er så forkert, at vi er så mange, der er kedede af den, fordi den ikke løser Det Kongelige Teaters problemer.

Nu kan hr. Søren Hansen spørge, hvor jeg ved det fra. Det ved jeg heller ikke, for der er ingen planlægning derinde, hvilket det sidste svar jo har vist. Det er en anden side af sagen, som jeg tror vi skal drøfte ved en anden lejlighed.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er hr. Søren Hansens bemærkning om Det Kongelige Teater, der får mig til at komme med et spørgsmål til hr. Søren Hansen.

Er det ikke rimeligt, at det, vi beslutter her i Folketinget, er, at vi vil gerne have et skuespilhus, og at vi også gerne vil bevilge pengene til det? Og så har man jo foreslået, at det skulle ligge dér, hvor det nu er planlagt.

Hvis Københavns Borgerrepræsentation så siger, at den synes, det er en dårlig idé, at det skal ligge dér og se sådan ud og bl.a. pakke en fredet bygning ind, vil jeg gerne spørge hr. Søren Hansen, om det ikke ville være meget rimeligere et signal at sende herfra i dag til Københavns Borgerrepræsentation, at Folketinget står fast på, at vi gerne vil have et skuespilhus, men vi vil ikke øve den pression at sige, at det skal ligge nøjagtig dér og se sådan ud, og at det vil vi også bestemme ved en central beslutning i Kulturministeriet.

Såfremt Borgerrepræsentationen ikke ønsker af planlægningsmæssige eller af andre grunde, at der bliver placeret en udbygning af Det Kongelige Teater i Hirschsprungkarreen, kan man så regne med, at Socialdemokratiet stadig væk vil stå fast på at ville have et skuespilhus i København i den størrelsesorden?

Kan man regne med, at Socialdemokratiet vil komme med en klar melding om, at man stadig vil have et skuespilhus, også selv om københavnere gerne vil have det liggende et andet sted?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Så sent som i lørdags lavede jeg en stor brøler ifølge det, hr. Donner sagde.

Jeg brugte faktisk mine sidste sparepenge på at købe et billede af Elle Mie Ejdrup med udgangspunkt i laserstrålen, fordi jeg syntes, det var utrolig smukt. Det vil hr. Donner jo så sige er fuldstændig ukulturelt og alt muligt andet, men jeg synes nu altså, at det var smukt, så nu kommer det til at hænge i Sindal.

Men jeg vil gerne, for at det ikke skal blive en forkvaklet diskussion, bede hr. Søren Hansen om at bekræfte – det er jo måden, man må gøre det på nu om dage med denne her forretningsorden – at når f.eks. hr. Donner fremstiller det, som om laserstrålen var en fiasko, så glemmer man vel i den diskussion, at det fredsprojekt var 100 andre ting. Det var kunstudstillinger og mange, mange, mange ting, som skulle ses i sammenhæng, hvor laserstrålen blev en lille del, som nogen hidsede sig voldsomt op over, og som jeg altså synes var smukt. Jeg vil altså spørge, om dette ikke er et godt eksempel på, at hr. Donner hiver én enkelt lille detalje ud og sviner den til og kalder det en fiasko, mens kendsgerningen er, at det faktisk var en succes. Sådan forholder det sig nok også med kulturåret.